

1916 – 1996

NECATİ MÜFTÜOĞLU

Necati Müftüoğlu, Bediüzzaman Hazretlerinin Emirdağ hayatı sırasında Adliyede zabıt kâtibi olarak vazife yapmış bir devlet memurudur. Sonradan, birinci sınıf zabıt başkâtibi olan merhum Necati Bey, bazen Emirdağ Savcı Vekilliğini de yapmıştır. Necati Müftüoğlu'nun gerek resmî vazifesi itibariyle, gerekse aynı ilçede yaşamalarından dolayı, Said Nursi Hazretleriyle ister istemez önemli karşılaşmaları ve münasebetleri olmuş...

Nevzat Müftüoğlu, aynı tarihlerde Emirdağ Müftülüğünü yapan Abdülkadir Bilge'nin oğludur. Bu müftünün adı Emirdağ Lâhikasında "Buranın korkak müftüsü" şeklinde geçmektedir. Bunun sebebi ve baba-oğul soyadı farkının nedeni bu kitaptan Abdülkadir Bilge metninden okunabilir. Hz. Üstad, Müftü oğlu olan Necati Bey'e daima "Kardaşım Oğlu" şeklinde hitap ediyor. O da, Bediüzzaman'a "Efendi Hazretleri" diyor.

Necati Müftüoğlu, Bediüzzaman Hazretlerine dost birisi olduğundan dolayı, daima Hz. Üstad'a kol kanat germiş ve resmî görevini hep "Efendi Hazretleri" dediği Bediüzzaman Hazretlerinin tarafında kullanmıştır. Bu sebeple Efendi Hazretlerinin duasını almış ve bunun bereketini her zaman görmüştür.

Merhum Necati Müftüoğlu'nun anlattığı hatıralar çok önemli:

Emirdağ Devlet Erkânı ile beraber bir vesileyle Bediüzzaman'ı evinde ziyaret etmeleri ve Hz. Üstad'ın onlara Asa-yı Mûsa ve Zülfikar Risalelerinin mahiyetini anlatması; aynı heyette bulunan ve bir müddet evvel kendisine ihanet eden bir yüzbaşıya karşı Hz. Üstad'ın muamelesi...

Noter olarak Hz. Üstad'ın vekâletini alması ve Üstad'ın eski yazı ile SAİD şeklinde imzasını atması... Emirdağ Hükümet Tabibi Dr. Tahir Barçın'dan Bediüzzaman'ın rahatsızlığı gereği sarık sarma zaruretini belgeleyen raporu alması ve Tahir Barçın'ın bu cesaretini çok takdir etmesi... Ve Hz. Üstad'ın evine baskın yapıldığını duyduğu anda hemen koşup olaya müdahale etmesi Necati Müftüoğlu'nun önemli hizmetlerinden bazılarıdır. Bir de 1948 Afyon Mahkemesinden kalan bir araba dolusu Risale-i Nur kitaplarını 1953'de esaretten kurtarması, Necati Müftüoğlu'nun unutulmaz hizmetlerinden birisidir.

Okunacak hatıralar, Necati Müftüoğlu'nun Afyon'daki evinde, oğlu Nevzat Bey tarafından 1988 senesinde bir teyp ile kaydedilmiştir. Nevzat Müftüoğlu bu kıymetli kaseti bize vermiştir. Hatıraların ana kaynağı da bu ses kasetidir. Konuşma dili ile yazı dili farklı olduğundan, kaseti çözüp yazıya döktüğümde bazı cümle düşüklükleri ortaya çıktı. Fakat verilmek istenen mana anlaşıldığından dolayı, orijinalliğini bozmamak için fazla müdahale etmedim.

Emirdağlı Merhum Necati Müftüoğlu'nun doğum yılı 1916 olup, 15 Nisan 1996 tarihinde 80 yaşında iken Afyon'da vefat etmiştir.

Hatıralar yazılıp düzenlendikten sonra Nevzat Müftüoğlu tarafından tashih edilmiştir. Yardımlarından dolayı Nevzat ağabeye teşekkür ediyorum.

Necati Müftüoğlu Anlatıyor:

YÜZBAŞININ TACİZİ VE ÜSTAD'A ZİYARETİMİZ

“Hakkımda teveccüh-ü ammeyi kırmak için bir yüzbaşı bana karşı beş vecihle kanunsuz hakaret ve ihanet ettiği aynı zamanda, belki aynı saatte, yüz tane böyle yüzbaşından ehl-i hakikat nazarında daha ehemmiyetli ve Risale-i Nur'un erkânından bir kardeşimiz, bu yeni mektubu, haddimden yüz derece ziyade ihtiram verip o gibi ihanetleri hiçe indirerek yazmış.” (Emirdağ L. 137)

Ceylan Çalışkan ve Terzi Mustafa (Bilal), Efendi Hazretlerini, merkep ile Emirdağ'ın Çatallı Köyüne götürüyorlardı. Biz de, zabıt kâtibi Bolvadinli rahmetli İsmail Efendi ile o tarafta geziyorduk. Baktık, Efendi Hazretleri Çatallı Köyünün şosesinden geliyor. Orada çiftçilerin evleri vardı... Yüzbaşı İsmail Bey de oradaydı, o zaman daha lojman yoktu. Üstad bize tebessüm etti, derken Yüzbaşı İsmail pijama ile resmi ceket sırtında, ayağında terlik geldi Üstad'a bir şeyler söyledi... (İhanet ve galiz tabirler)

Sonra bir gün Hüsrev Altınbaşak hakkında Isparta'dan bir talimat geldi. Evini basmışlar...

Bu talimatta “Isparta Cumhuriyet Savcılığının filan tarihli, yapılan tahkikatla Emirdağ'ında iskâna memur edilen Bitlis'in Nurs köyünden Mirza oğlu Said Nursi'nin ifadesi alınarak, tutanağın gönderilmesi...” diyordu. Bu ifade alma işini Savcı Bey bana teklif ediyordu.

“Hayhay” dedim. “Hemen efendim. Allah, Peygamber hakkı için, hayhay, gidiyorum Savcı Bey” dedim. Hemen izin aldım. Bu ara -rahmetli, kabri nur olsun- Kıbrıslı Fethi Bey (soyadı Önkaya olan Emirdağ Asliye Ceza Hâkimi), “Beyefendi ben de gideyim” dedi. “Kaymakam İbrahim Ergun Bey, “Ben de gideyim” dedi. “Müdde-i umumi (savcı) Nevzat Bey, “Ben de gideyim” dedi. Yüzbaşı İsmail “Ben de gideyim” dedi. Ben de o sıralar mahkeme başkâtibiydim.

Asliye Ceza Hâkimi Kıbrıs Larnakalı Fethi Önkaya, Kaymakam İbrahim Ergun, Savcı Nevzat Bey, Yüzbaşı İsmail olmak üzere Efendi Hazretlerinin yanına vardık. Zübeyir'e yer göstermesini söyledi. Zübeyir rahmetli bize yer gösterdi. Oturduktan sonra dedim:

“Efendim, arkadaşları tanıtayım.” Arkadaşların her birisini takdim ettikçe “Kardeşim” diye iltifatta bulunuyordu. Yüzbaşı İsmail Bey'e sıra gelince Efendi Hazretleri “İsmail seni affettim” dedi. Emin olun o günkü telaffuz bu... Emin olun böyle dedi... Dedi “Gayemiz İslamiyet'e, insaniyete hizmet...” Tabi elli yıllık bir zamandan sonra anlatıyorum bunları, tam ifade edemeyebilirim. Ben şimdi yetmiş iki yaşındayım.

Ben “Efendim, elimizde şöyle bir talimat var. Nur'un başkâtibi Hüsrev Altınbaşak'ın evini basmışlar. Nur Risaleleri meyhanında Asa-yı Musa ve Zülfikar adlı iki eser yakalamışlar. Bunları soruyorlar.”

Bu ara beraberimizdeki hâkim, savcı falan hepsi birşeyler sormaya başladılar. Efendi Hazretleri de umumi olarak Nur Külliyyatının muhtevasını anlatıyor, izah ediyordu. Sıra Asa-yı Musa'ya gelince:

“Haa!” dedi. “Bu Asa-yı Musa, şimalden gelecek Rus anarşisine karşı set çeken bir kitaptır. Gerek genç, gerek yaşlı kim olursa olsun Asa-yı Musa'yı okuduktan sonra Rus anarşisine kapılmayacaktır, set olacaktır” dedi. Zülfikar ise; Türkiye'deki Müslümanlarla, cenup Müslümanlarının kaynaşıp, sevişip, işbirliği, ruh birliği yapmaları için yazılmış bir eserdir. Sonra ayrıldık oradan daireye geldik...

NOTER OLARAK ÜSTAD'IN VEKÂLETİNİ ALDIM

Bir başkâtip Mazhar vardı, benden evvelki başkâtip, Efendi Hazretlerine çok muhalif birisi. Başkâtip Mazhar'ın bacanağı Terzi Mustafa Bilal geldi. “Bacanak, Efendi Hazretleri, ‘benim vekâletimi alsın’ diyor” dedi. Noterler o zaman başkâtiplerdi. Galiz tabirlerle, etraf sivil polis dolu, “ben gitmem” dedi. “Ben gideyim o zaman” dedim. “Sen ne cesaretle gidiyorsun?” dedi. “Ne var bunda resmi bir iş” dedim. “Hadi git sen o zaman” dedi. O zaman ben zabıt kâtibiyim. “Al o zaman noter mührünü, başına bir iş gelirse karışmam” dedi. “Gelsin, gelirse ondan gelsin” dedim. Kalemden, kapıdan çıkarken Mustafa Bilal,

"Bacanak sana bir şey diyeyim mi; hem vallahi hem billahi Efendi Hazretleri 'Kardeşimin oğluna (Necati Müftüoğlu) söyle gelsin benim vekâletnamemi yapsın' dedi" dedi. "Bak yine Necati Bey gidiyor" dedi.

Vardım Efendi Hazretlerine selam verdim, aldı. Elllerinden öptüm, Kardeşim Oğlu deyip anlımdan öptü. Ben yaptım hazırladım vekâleti. "Buraya imza buyrun lütfen efendim" dedim. Tuttu altına eski yazı ile "SAİD" yazdı, yüzüme baktı, güldü. Tabi manalı baktı, bu yeni yazı olacak ama ne olduğunu o da biliyor ben de, onun için gülüyor. Bu olmaz ya, der gibi... Sobası tenekedendi, altından bir şeker kutusu çıkardı, içinden bir torbacık, torbanın içinden de mühür "S.NURSİ". Mührü aldım, o eski yazıyla yazdığı SAİD üzerine bastım.

O, Efendi Hazretlerine galiz tabirler söyleyen Mazhar, aynı gün Mal Müdürüyle dövüştüler. Mal Müdürü vilayete, Valiliğe yazıyor, Vali adalet Komisyonuna yazıyor, Adalet Komisyonu da aldı onu Emirdağ'dan Bolvadin'e nakletti. Emin olun bunlar gerçek olaylar, hem de nasıl olaylar... Ondan sonra Afyondan bir tel, ondan sonra Necati Bilge Başkâtip diye görev bana verildi. O zaman benim soyadım Bilge idi. Savcı vekilliği falan o zaman başladı benim. Ona, bacanağı Terzi Mustafa Bilal, "sen Üstad'a hakaret ettin, ondan bu başına geldi" demiş. Ama çok patavatsız adamdı, anlamıyor, bilmiyor bir şey.

DR. TÂHİR BARÇIN'IN ÜSTAD'A VERDİĞİ SARIK RAPORU

Bu arada, Asliye Caza Hâkimi Kıbrıslı Fethi Önkaya Bey çok dindar bir adamdı. Efendi Hazretlerinin, şapka kanununa muhalefetten mahkemesi olmuştu. Doktor Tahir Barçın, kabri nur olsun, nur olsun kabri... Allah için destek olacak ya, dünya gelse vız gelirdi ona.

Dr. Tâhir Bey'e vardım. Efendi Hazretlerinin sağlığı, sıhhati için sarık sarması gerektiğine dair bir raporu hâkim yazdırdı; "Sanık Said Nursi'de yakalanan, şapka kanununa muhalefetten sarık sarıp sarmaması hakkında..." şeklinde bir rapor yazdırdı. Hâkim altına imza etti. Tâhir Bey de raporu verdi. Getirdim Efendi Hazretlerine verdim. "Evladım nur olsunlar" dedi, pek memnun oldu.

Vallahi çekinmedi Tâhir Bey raporu vermekte. Her şeye katlanırdı... Koskoca Hükümet Doktoru... Emekli olup devleti bıraktıktan sonra hapisaneyeye girdi...

Aldım raporu getirdim. Şapkanın da sağlığına faydalı olmadığına ve iadesine diye yazdı. Ben de emanet memuruydum aynı zamanda. Şapkayı aldık, takkeyi iade ettik.

Doktor merhum Tahir Barçın, Bediüzzaman Hazretlerine rahatsızlığına binaen mahkemeye gitmemesi için de rapor verirdi. Kimseyi dinlemezdi. Kendisi çok muhterem ve mütedeyyin bir doktordu.

Emirdağ'da her şeyden benim haberim oluyordu. Mesela bir şifre geldi mi ben hemen haber veriyordum. "Emirdağ'ında ikamete memur edilen Said Nursi üzerinden halen yazılmakta olan Nur Risalelerinin hemen yakalanması ve posta eliyle dağıtımının tespitini, kimler geliyor, kimler gidiyor gibi" şifreler işte.

BEN SAVCI VEKİLİ İKEN, EFENDİ HAZRETLERİNİN EVİNE BASKIN YAPIYORLAR

Bir gün yine aynı evde... Üstadın ikamet ettiği evde...

Tahrirat Kâtibi Necati Kaymakam vekili, ben Savcı Vekiliyim. İkimiz de Necati... Kaymakam ve Savcı ise, ikisi de rapor alıyorlar...

Kaymakam vekili Necati sivil polislerle Efendi Hazretlerini taciz ediyormuş diye bana bir haber geldi. Hemen ben koştum, baktım Necati orda, kitaplar yerlere saçılmış, arama yapıyorlar. "Necati ne oluyor?" dedim. "Arama yapıyoruz" dedi. "Savcı Vekili benim, haberim yok!" dedim. "Lüzumu yok" dedi. "Nasıl lüzumu yok, savcının haberi olmadan kimsenin evine girilir mi?" dedim. "Biz girdik" dedi. Nasıl girersin derken, Efendi Hazretleri üzgün bir şekilde divanda oturuyordu. Sivil polisler aslında saygıyla davranıyorlardı Efendi Hazretlerine.

Emin ol Üstad: "Bir Necati var Allah onu kahretsin; bir Necati var Allah ilelebet mes'ud ve bahtiyar etsin" dedi bizim yüzümüze.

"Sen ayıp ettin memleket çocuğusun" dedim. "Canım..." falan diyecek oldu. "Canım manım yok, sen Kaymakam İbrahim Bey'in, ben de Savcı Nevzat Bey'in vekilimim" dedim. Tahkikat kalemine uğradım anlattım...

Emin olun, bu adam karısından boşandı, perişan oldu, çocuklarının tahsilleri yarıda kaldı, kendisi gırtlak kanserine tutuldu, hastane köşelerinde öldü, perişan oldu.

ÇOCUKLAR: ALLAH'IM HOCA DEDEMİ İYİ ET, ALLAH'IM HOCA DEDEMİ İYİ ET

Emirdağ'ının Adaçalı tarafında Haremi Tepesi vardır, üç beş ağaç vardır orada. Emirdağ'ına hâkim incili Mahallesi var, Adaçalı'nın eteklerinde. Orada zabıt kâtibi İzzet'le beraber konuşarak gidiyoruz. Baktım Haremi Tepesinden Efendi Hazretleri yavaş yavaş iniyor. Bir de baktım, karınca gibi etrafında "Hoca dede, Hoca dede" diyen çocuklar. Cıvı cıvı, bir bölük Çocuk... Bir büyük zat, Bediüzzaman Said Nursi diye bir şey bilmiyorlar da, etrafında cıvıldaşıyorlar boyuna. Ben bundan rahatsız oluyorum tabi. Biz de vardık, selam verdik, elini öptük. "Çocuklara söyle, ben hastayım, bana dua etsinler, bunların duası kabul olur, Allah iyi etsin desinler" dedi. Şu tevezua bakın, aynen böyle. Çocuklara "Yavrularım, paşalarım, Hocafendi bana dua etsinler, iyi olayım diyor, o da size dua ediyor" dedim. "Allah'ım Hoca Dedemi iyi et, Allah'ım Hoca Dedemi iyi et" diye hep bir ağızdan dua ettiler.

Kadınlara elini öptürmezdi, elini çekerdi, elini sarar öyle öptürürdü, bez çekiyordu eline.

Ben oğluma, Nevzat'a hocafendiyi anlatırdım, onun için buna tebessümle bakardı, her halde tesir etmişti, anlamıştı. Bunlar da peşine takılırdı... (Oğlu Nevzat Müftüoğlu'nun hatıraları bu kitaptan okunabilir. Ö. Özcan)

RENKLİ KAR YAĞMA HADİSESİ

Bir gün yine bir iftar vakti olmuş. Ben aramalara falan giderdim. Jandarma başçavuşları, polisler vardı arkadaşlar. İftar vakti, ben hemen giderim veyahut Ceylan'a (Çalışkan) durum böyle herhangi bir emare kalmasın diye söyledim.

Vardık, aradık. Bu anlatacağım kısım Emirdağ Lâhikasında da var. Merdivenden indik, indi O. Tuvalet aşağıda. Merdivenin kapalı yeri var, havaya açık yeri var, oraya kar yağmış o gün. O renkler alaimüssema (gökkuşağı), renkli kar. Orada görüyor. Kendisi bunu bana anlattı. Yanımızda da jandarma başçavuşu var. "Kardeşim Oğlu şu iki üç basamak kar..." şeklinde anlattı...

Üstadımızın Emirdağ Lâhikasında bu renkli kar hadisesini şöyle anlatıyor:

"Garib ve acib bir hâdise: Bu ayda bir gün avluya indim, baktım. Gelen kar üstünde, Risale-i Nur'un eczalarında tevafukatına işaret eden boyalar, kırmızı-sarı mürekkebler misillü, o karın üstünde serpilmiş katreler ve noktalar var. Çok hayret ettim. (...)" (Emirdağ L. 20)

1948 AFYON MAHKEMESİNDEN KALAN KİTAPLARI KURTARDIM

Rahmetli (Üstad) bana Üç-beş tane risale hediye etti, eve getirdim, meşguldüm, çok çalışıyordum, fazla okuyamadım. Bütün evler harıl harıl aranıyor. O kitapları şu tavan arasına koyalım dedi hacı yengen. Emin olun bulamadık, hala yok, hala yok, bulamadık kitapları.

1953'de Afyon'a tayin edildim. "Efendim ayrılacağız" dedim Üstad'a. Altı ay bakanlığa gittim, geldim, naklim olmadı. Sonra geldim. Mütevazı bir ev tuttuk, ertesi gün adliyede vazifeye başladım.

Rahmetli Palabıyık'ın kardeşi Halil, "Hemşerim merhaba, hoş geldin" dedi. "Efendi Hazretlerinin sana selamı var, mahkemenin iade ettiği kitaplar varmış, onları verecekmisin" dedim. "Daha bugün geldin" dedi. "Ceza Hukuk başkâtibi ayrı, hukuk başkâtibi ayrı, ben hukuk başkâtibiyim" dedi.

Doğru Ceza Başkâtibi Murat Karaman'a gittim, Allah rahmet etsin geçen hafta vefat etti. "Ooo hoş geldin" falan dedi. "Efendi Hazretleri selam söylemiş, kitapları iade edilecekmiş" dedim. Nedir bu işin şekli şemalı derken, "Hemen bir araba getirin, ilan çıkacakmış, karar

çıkacakmış, alakadar olur musun” dedi. “Evet” dedim. Hemen Halim Efendi koşturdu tek atlı bir arabayı getirdi, imza aldı, kitapları yükledik. Efendi Hazretlerine ait bir araba dolusu kitap...

FEVKALADE HÂKİMANE, HALİSANE BAKARDI, ZAVALLI ŞEKLİ YOKTU...

Şunu söyleyeyim: Üstad Bediüzzaman baktığı zaman öyle âcizane durumu yoktu. Baktığı zaman şöyle fevkalade hâkimane, halisane bakardı. Zavallı şekli yok... Kimin ne dediğini, ne diyeceğini, nerden zarar geleceğini anlardı.

EMİRDAĞ MÜFTÜSÜ OLAN BABAMIN BANA TAVSİYELERİ

Babam rahmetli (Emirdağ Müftüsü Abdülkadir Bilge ile ilgili hatıralar bu kitaptan okunabilir. Ö. Özcan) ben Başkâtip olunca:

“Oğlum ben müftü, deden müftü, amcan müftü, halanın kocası müftü, sen de benim oğlumsun. Başkâtip oldun... Başkâtip oldum diye koltuğunu kabartıp halka cart-curt etme. Bilhassa ceketinizi ve paltonuzu evinizin içerisinde, avlunuzun içerisinde, bilhassa dışarılarda paltoyu yenlenip de (omuza atmak, havalanmak) gezmeyin.” Ben “Hayrola baba ne olur?” dedim. “Bu gurur iras eder, mağrur insanlar da Cenab-ı Allah’ın hasmıdır. Mütevazı olacaksın, yaşına başına göre gelenlere saygı ile edep içinde selamını verir müslümanca hitap edeceksin. Zengine sen buyrun şuraya, fukaraya bir hafta sonra gel dedin mi Cenab-ı Hak buna razı olmaz. Zevalin yakın olur! Aman oğlum. Bu millet Allah’ın emanetidir” dedi.

ÜSTAD’IN NECATİ MÜFTÜOĞLU’NA YAPTIĞI DUANIN BEREKETİ

Necati Müftüoğlu’nun oğlu Nevzat Müftüoğlu anlatıyor:

Babam Necati Müftüoğlu 1996 senesinde 80 yaşında iken vefat etti...

Hem maddi hem manevi yönden kardeşlerimin hepsi Üstad’ın duasının bereketini görmüşlerdir. Babam rahmetli hep şöyle derdi: “Oğlum ben Efendi Hazretlerinin duasını almışım, siz başınızın çaresine bakın.”

Babamın vefatı esnasında hastanedeyiz. “Oğlum, bana abdest aldır” dedi. Bana yaslanarak lavaboya götürdüm, abdest aldirdim. Geldi yatağına yattı, sekerata girdi. Başında nöbetçi bendim. Odada loş ışık, elini tuttum, dualar okumaya başladım. Bir ara gözlerini açtı bana döndü, “Bak, bak, bak” diye parmağı ile tavanı gösteriyordu. Baktım tavanda bir şey yok. Hemen gözlerine eğildim, gözlerini yumdu, sağ elini kaldırıp avucunu şöyle açtı, sanki bir şey alıyor gibi getirdi, getirdi avucuma boşalttı, tebessüm etti. Sonra ruhunu teslim etti. O zaman bütün güzelliğiyle Üstad’ın duasını almanın bereketini anladım.